

१). Ríea-Tar. 1, 166. °माकृत्य Verz. d. Oxf. H. 30, a, 11. सारं रामायणस्य—शिष्या चायिवेशेन गीतम् 121, b, No. 213. Vgl. अहुतं, अध्यात्मं, बालं, महा०.—2) f. ई oxyt. Enkelin der oder des Schwarzen (राम) AV. 6, 83, 3; vgl. रथजितेयी.

रामायणीय adj. zum Rāmājaṇa in Bestzung stehend Verz. d. Oxf. H. 121, a, No. 213.

रामार्चनचन्द्रिका f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 93, b, 8. 279, a, 31. fg. 292, b, 5. Verz. d. Tüb. H. 17.

रामार्प m. N. pr. eines Lehrers HALL 180.

रामालिङ्गनकाम adj. nach der Umarmung einer Schönen sich sehndend; m. Bez. des rothblühenden Kugelamaranths Rīeān. im CKDa.

रामावलोऽपम् adj. den Brüsten einer Schönen gleichend (die sich nicht trennen); m. Bez. der Anas Casarca Gm. Rīeān. im CKDa. रामवलोऽपम gedr.

रामाश्रम m. N. pr. eines Gelehrten COLEBRA. Misc. Ess. II, 56. fg. Wilson in der Einl. zur 1ten Ausg. d. Wörter. XXIII. fg. Verz. d. Oxf. H. 38, a, No. 93. 173, a, No. 386.

रामाश्रमेध m. Rāma's Rossopfer, Titel eines Abschnitts im Padmapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 84, a, No. 142. रामाश्रमेधिक adj. auf Rāma's Rossopfer bezüglich 13, b, 35.

रूपि m. patron. von राम गाना बाहुदादि zu P. 4, 1, 96. pl. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 56, 12.

रामिन् nom. ag. von राम् in der Bed. geschlechtlich ergötzend in तणा०.

रामिल् (von राम्) m. 1) Geliebter, Gatte. — 2) der Liebesgott H. a. n. 3, 680. MBD. I. 127. — 3) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 18. 22. HALL in der Einl. zu Vāsavad. 15. 20.

रामुष N. pr. einer Oertlichkeit Rīeā-Tar. 2, 55.

रामेन्द्रपति m. N. pr. eines Autors HALL 98.

रामेन्द्रवन् m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 72, a, 4 v. u. Verz. d. B. H. No. 489.

रामेश (राम + ईश) 1) m. N. pr. eines Mannes: °भट्ट HALL 175. — 2) n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 64, a, 9. Wilson, Sel. Works I, 223.

रामेश्वर (राम + ई०) 1) m. N. pr. verschiedener Personen Dhūrtas. 67, 9. HALL 181. Verz. d. Oxf. H. 136, a, No. 239. 140, a, No. 281. 192, b, No. 438. 198, b, No. 467. 278, b, N. HALL in der Einl. zu Vāsavad. 46. भट्ट० Verz. d. B. H. No. 138. 823. °भट्ट 1223. 1233. Verz. d. Oxf. H. 180, b, 85. 277, a, No. 684. 321, a, No. 761. HALL 13. 173. fg. 178. °भट्टारक् SARVADARÇANAS. 100, 8. °रात्रि Kshitiç. 23, 1, 8. °शर्मन् Verz. d. Oxf. H. 192, b, No. 437. — 2) n. N. eines Liṅga WEBER, Rāmat. Up. 280. Verz. d. B. H. No. 1242. °लिङ्ग Verz. d. Oxf. H. 64, b, 2. N. pr. eines heiligen Badeplatzes 84, a, 4. 248, a, 5. °तीर्थ 66, a, 42. b, 81. 38. 77, b, 20; vgl. LIA. I, 56. 157.

रामेषु (राम + ई०) m. Rāma's Pfeil: 1) Bez. einer Art Zuckerrohr Rīeān. im CKDa. u. रामशर. — 2) m. N. pr. eines Mannes Daçak. 148, 15.

रामोत्तरतापनीय n. der zweite Theil des Rāmatāpanija Verz. d. Oxf. H. 394, b, 21. — Vgl. रामपूर्वतापनीय.

रामेद् m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110. Davon patron. रामेदायन ebend.

रामोपनिषद् f. N. einer Upanishad Verz. d. Oxf. H. 390, b, No. 35.

रामोपाध्याय (राम + ई०) m. N. pr. eines Lehrers Schol. in der Einl. zu KĀUBĀP.

रामोपासक (राम + ई०) m. ein Anbeter Rāma's (Sohnes des Daçaratha) Verz. d. B. H. 160.

राम् (von राम) m. Bambusstock AK. 2, 7, 45. H. 815.

राम्पा० (vgl. रात्रि und 1. राम) f. Nacht NAIGH. 1, 17. R.V. 2, 2, 8. 3, 34,

3. या भानुना रूशता राम्पास्वज्ञायि तिरस्तमसशिद्कून् 6, 68, 1. तिरस्तमै ददशे राम्पाणम् 7, 9, 2. AV. 19, 49, 7.

राय m. am Anfange und am Ende von Personennamen = राजन् Fürst; vgl. आनन्द०, कल्याण०, खाना०, गोविन्द०, बुक्त०, माणिक्य०, मूलल०, यात्सल०, यादव०. Nach Wilson in VP. 398, N. 4 ist राय im Brdg. P. ein Sohn des Purūras; die gedruckten Ausgg. (9, 15, 4) haben aber रूप. Im Index des Verz. d. Oxf. H. wird राय als ein Sohn Viçokadeva's aufgeführt, der Text 280, b, 5 hat aber रूप.

रायण n. = पीडा CKDa. nach einer Hdschr. der ÇABDAR.

रायणोन्नसस्वती m. N. pr. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 366, a, No. 94.

रायभाटी f. Strömung eines Flusses ÇABDAR. im CKDa. — Vgl. रूप.

रायमुकुट oder vollständiger °मणि m. N. pr. eines Erklärs des Amarakoça COLEBRA. Misc. Ess. II, 18. 54. Verz. d. Oxf. H. 182, b, 20. Verfassers eines juridischen Werkes 292, b, 6.

रायराघव m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 201, b, No. 483.

स्पृक्तकाम (रायम्, gen. von रै + काम) adj. besitzlustig, reich zu werden wünschend R.V. 1, 78, 2. 7, 32, 2. 42, 6.

रायस्पोष (रायस् + पोष) 1) m. Vermehrung des Reichthums, Zunahme des Wohlstandes VS. PrāT. 2, 42. 3, 24. AV. PrāT. 2, 80. gaṇa अरीक्षादि zu P. 4, 2, 80; vgl. u. पोष 1). — 2) adj. Reichthümer vermehrend: Krishña MBh. 13, 7368.

रायस्पोषक adj. von रायस्पोष 1) gaṇa अरीक्षादि zu P. 4, 2, 80.

रायस्पोषदी adj. Wachsthum des Besitzes schenkend, dat. °दे VS. 5, 1. 6, 32. VS. PrāT. 5, 6.

रायस्पोषदात्मन् adj. dass. TS. 6, 2, 4, 3.

रायस्पोषविनि adj. wachsenden Reichthum verschaffend VS. 5, 12. 27. 6, 3.

रायाणनीय m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 55, b, 7. राणाणनीय v. l.

रायान (sic) m. N. pr. eines Hirten Verz. d. Oxf. H. 25, a, 8. 10. 14. 18 (रायन). N. 4.

रायोवाङ् (रायम्, gen. von रै + वाङ्) m. N. pr. eines Mannes PANĀK. Br. 8, 1, 4. 13, 4, 17. Davon रायोवाङीय n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 231, a. PANĀK. Br. 13, 4, 16. 18. 24, 1, 7. Lāt. 7, 2, 1. 10, 2, 18.

राया und रायीय s. u. राणा und राणीय.

रायल m. = अरायल das Harz der Shorea robusta H. 647. रायलक dass. VARĀH. Br. S. 41, 2.

रात्कार्य m. Shorea robusta Rīeān. im CKDa.

राव (von रै) m. Gebrüll, Geschrei, Getöse, Gesumme, Schall, Laut H. 1400, Sch. ÇABDAR. im CKDa. eines Stiers PANĀK. 9, 12. जट्टम् VARĀH. Br. S. 53, 108. 90, 10. रक्षसो रवतो रावः R. 7, 7, 41. KATH. 11, 71.